

Kanické listy

3/2021 listopad

RADOSTNÉ
SVÁTKY

Vážení a milí čtenáři,

s příchodem adventu vám přinášíme poslední letošní číslo zpravodaje. Rok 2021 se opět ve velké míře nesl ve znamení nepříjemných protiepidemických omezení. I přesto doufám, že jste jej prožili naplno a těšíte se, co dobrého nás čeká dál. Pojdte strávit pár příjemných chvil v naší společnosti. Nabídka je, věřím, opět pestrá. Novinkou jsou celostránkové fotografie u některých reportáží.

Nosným tématem jsou tentokrát nádherné lesy v okolí naší obce. Začtete se do článků o CHKO Moravský kras a majitelích a správcích lesů. Pokud jezdíte do Brna vlakem, jistě jste si při čekání na nádraží všimli vznikající rozhledny nad Bílovcemi n. S. Už je otevřená a tímto vás zveme k její návštěvě. Tip na další výlet v předvánočním nebo novoročním čase najdete tradičně v rubrice „Kam na výlet“.

Další kanické řemeslo (a koníček) je tentokrát dost „černé“. Můžete se těšit na rozhovor s kovářem Janem Šerákem. Dozvíte se, jaká krásná umělecká díla vznikají v prostorách bývalé „Gumky“. Třeba v článku někdo najdete inspiraci na vánoční dárek (i když mám obavu, že letos už to Ježíšek asi nestihne)...

Školní rok už je sice v plném proudu, ale nic nám nebrání v tom si připomenout, jak proběhl jeho začátek. Podíváme se na něj trochu netradičně očima rodičů čerstvého prvňáčka. Třeba se v článku některé z vás ve vzpomínkách také najdou ☺

V kultuře vás čeká klasický přehled toho, co se v posledních týdnech a měsících událo. Akce jsou povětšinou tradiční, opakují se každoročně. Tentokrát jsme se tedy rozhodli vám je ukázat zejména prostřednictvím fotek. Pojdte si při jejich prohlížení připomenout atmosféru příjemně strávených chvil pospolu.

Loňskou zimu se v souvislosti s lockdownem v Kanicích objevila spousta nových nadšenců bílé lyžařské stopy. Doufám, že letos tato nepříjemná situace už nenastane. Moc bych si ale přála, aby většina lidí u běžek zůstala i nadále. Kdybyste nevěděli,

kam zajet, nabízíme osvědčené lokality v příjemně dojezdové vzdálenosti. Tak třeba se s některými brzy potkáme ve stopě!

Kdo jste byli na akci „Zažít Kanice jinak“, mohli jste na stánku farnosti ochutnat speciální africkou kaši. Možná jste pak díky tomu darovali přebytečné kolo nebo vyřazenou aktovku po dětech. Pojdte si přečíst, kam přesně vaše dary míří. Jen o den dřív se konala v Bílovcích n. S. velká oslava výročí otevření železnice. Nechyběli tam ani naši hasiči a přináší nám o tom zprávu.

S koncem roku přichází čas i na redakční bilancování. Neleníme a snažíme se stále přicházet s novými nápady na zlepšení. Vše děláme proto, abyste vy, naši čtenáři, byli spokojeni a vždy se těšili na nové vydání. S prvním letošním číslem jsme zvětšili formát. S posledním vydáním se pouštíme do celostránkové podoby fotek. Nám, členům redakce, se změny líbí. Moc si přejeme, abyste je ocenili i vy.

Touto cestou děkuji členům redakce za nadšení a nasazení, které do vzniku zpravodaje dávají. Všichni tuto práci dělají ve svém volném čase, dobrovolně a nezištně. Jsem moc ráda, že se tato parta lidí sešla a skvěle dohromady funguje.

Závěrem vám všem přeji poklidný advent v kruhu rodiny, přátel a sousedů „Kaničáků“. Vždyt tento čas vybízí k zamyšlení se, rozjímání a pospolitosti. Ač je doba nelehká, buďte v dobré náladě, zdraví a neztrácejte pozitivní mysl.

za redakci Kristina Makovská Dostálová

VÝZVA - FOTOGRAFIE

Téměř s každým novým číslem se více či méně pereme s nedostatkem pěkných fotografií, které by ilustrovaly články. **Baví vás fotit? Máte doma spoustu pěkných momentek z okolí? Chodíte na akce v Kanicích a vždy vám zůstane nějaká fotka v mobilu/foťáku? PODĚLTE SE O NĚ S NÁMI!**

Kontaktujte nás na mailu redakce@obeckanice.eu. Budeme za to moc rádi. Děkujeme.

Slovo starosty

Milí spoluobčané,

zdravím vás v chladném podzimním období. Blíží se nám vánoční čas, a i když se pandemická situace nevyvíjí zrovna přívětivě, musíme se alespoň snažit myslet pozitivně. Připomeňme si proto, co se v obci událo. Uplynulé pololetí se totiž neslo v duchu rozvolňování a napravování kulturních restů.

Pro nejmladší občany letní prázdniny odstartovala akce „Pohádkový les“. Nechyběla ani zábava pro starší – „Letní noc“. Srpen se také nesl v duchu významné slavnosti, což byla oslava výročí 20 let mikroregionu Časnýř. Na konci léta nás tradičně čekalo „Loučení s létem“ a začátek podzimu zahájily sousedské slavnosti „Zažít Kanice jinak“. Pálení „Masarykovy vatry“, oslava výročí založení školy i školky a přivítání nových občánků Kanic patřilo k dalším zdařilým akcím, které jsme během podzimu mohli zažít. Chtěl bych mnohokrát poděkovat aktivním občanům a spolkům v Kanicích, kteří se s chutí podílejí na organizaci jednotlivých akcí a tím dělají naši krásnou obec ještě atraktivnější.

V říjnu proběhly volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Letošní volební účast

byla v Kanicích opravdu vysoká. Přesné výsledky voleb v naší obci jsou dostupné na internetové adrese volby.cz. Za poklidný průběh a dodržování protiepidemických opatření děkuji všem spoluobčanům i volební komisi.

V této nelehké situaci související se zdražováním energií se nám povedlo, ještě před podzimní energetickou krizí, zastropovat cenu plynu a elektřiny na roky 2022 a 2023. Nemusíme se tak obávat nákladných výdajů za tyto energie.

Z krajských dotací se podařilo opravit starou a zničenou podlahu v hasičské zbrojnici a v nejbližší době se bude modernizovat obecní rozhlas z klasického analogového na digitální.

Přeji všem pevné zdraví a klidný adventní čas.

Vlastimil Minařík, starosta obce

Pranostiky od prosince do března

Karel Hynšt

Po studeném prosinci bývá úrodný rok.

O svaté Barboře ležívá sníh na dvoře (4. 12.).

Když Vánoce oblíí stromy sněhem, tak je posype jaro květem (25. 12.).

V lednu mráz – těší nás; v lednu voda – věčná škoda.

Když na Alžbětu sněží, sníh dlouho poleží (19. 1.).

Medvěd na svatého Pavla obrácení obrací se na druhý bok (25. 1.).

Když únor vodu spustí, ledem ji březen zahustí.

O svaté Veronice bývá ještě sanice (4. 2.).

Na ostatky lužky – budou jabka, hrušky (20. 2.).

Kolik březnových mlh, tolik lijavců v roce.

(zdroj: www.cs.wikipedia.org, www.pranostika.cz)

Obsah čísla

Slovo starosty	3	Hasiči	20
Zprávy kanického zastupitelstva	4	Sport v obci	22
Aktuálně	5	Kanická řemesla a koníčky	24
Téma – příroda a turistika v okolí Kanic	6	Kam na výlet	28
Zprávičky z MŠ a ZŠ	12	Meteookénko	31
Kultura	14	Kalendář akcí	32
Z farnosti	18		

Vážení občané, opět vám přinášíme stručné shrnutí některých důležitých rozhodnutí zastupitelstva obce (ZO) za předešlé měsíce. Podrobnosti naleznete v zápisech ze zasedání zastupitelstva obce zveřejňovaných na webu obce zde: <https://www.obeckanice.eud.cz/usneseni-ze-zasedani/>

Usnesení číslo 5/1/2021, 5/2/2021 a 5/3/2021:

ZO schválilo účetní závěrku obce Kanice za rok 2020, závěrečný účet obce Kanice za rok 2020 a výsledek přezkoumání hospodaření obce v roce 2020.

Usnesení číslo 6/5/2021:

ZO schválilo příspěvek ve výši 10 000,- Kč pro pečovatelskou službu Sanus Brno, z. s. na zajištění terénní formy poskytování sociální péče v roce 2021.

Usnesení číslo 5/4/2021 a 5/5/2021:

ZO schválilo vybudování a užívání dětských cyklo-trailů na obecním pozemku p. č. 497/1 v k. ú. Kanice, schválilo provozní řád cyklotrailů Chocholky a provozní řád dětských hřišť v obci Kanice týkající se hřiště u obecního úřadu, hřiště na Bukové a lesního hřiště na Chocholkách.

Usnesení číslo 6/6/2021 a 6/7/2021:

ZO schválilo smlouvu o poskytnutí dotace z rozpočtu Jihomoravského kraje ve výši 450 000,- Kč na opravu podlahy hasičské zbrojnice a smlouvu o poskytnutí dotace z rozpočtu Jihomoravského kraje ve výši 90 000,- Kč na změnu č. 1 územního plánu obce Kanice.

Usnesení číslo 5/6/2021 a 5/7/2021:

ZO schválilo smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny ze sítě nízkého napětí pro obec Kanice se společností E.ON Energie, a.s. a smlouvy o sdružených službách dodávky plynu pro obec Kanice se společností E.ON Energie, a.s.

Usnesení číslo 7/1/2021:

ZO schválilo obecně závaznou vyhlášku obce Kanice č. 1/2021 o stanovení koeficientu pro výpočet daně z nemovitých věcí.

Usnesení číslo 6/1/2021 a 6/2/2021:

ZO schválilo výběr dodavatele na akci „Bezdrátový veřejný rozhlas pro obec Kanice“ a smlouvu o dílo na tuto akci s vítězným dodavatelem BÁRTEK ROZHILASY, s.r.o. s cenou 676 914,- Kč vč. DPH.

Usnesení číslo 8/6/2021:

ZO schválilo příspěvek ve výši 405 000,- Kč pro ZŠ Kanice na nákup 24 žákovských a jeden učitelský počítač do učebny informatiky a dvou počítačů do mateřské školy, a to z rozpočtu na rok 2022.

Usnesení číslo 6/3/2021:

ZO schválilo poskytnutí daru ve výši 300 000,- Kč ve prospěch obcí a regionů zasažených tornádem v červnu 2021.

Pták roku - káně lesní

Blanka Kalivodová

Česká společnost ornitologická (ČSO) vyhláší každoročně jednoho z všeobecně známých ptáků titulem „Pták roku“. Pro rok 2021 se jím stala káně lesní. Pro Kanice je káně lesní typická. Často ji vidíme či slyšíme při pobytu na zahradě, na terase nebo na vycházce. Pravděpodobně proto je naše obec podle tohoto dravce pojmenována a má jeho siluetu na prapore i ve znaku.

Káně lesní je nejrozšířenějším dravcem nejen u nás, ale v celé Evropě. Můžete ji často vidět sedět na sloupech nebo stromech na kraji lesa. Číhá tam na svou nejčastější kořist – hraboše. Za letu si můžeme kání splést i s jiným dravcem, siluety jsou si podobné. Káně lesní má dvě barevné formy – světlou a tmavou, občas k nám zalétává ještě káně bělochvostá. Poznáme ji také podle typického mňoukavého hlasu.

Káně lesní je hojným dravcem, ale přesto musí čelit řadě rizik spjatých s lidskou civilizací. Jedním z rizik jsou sloupy a stožáry elektrického vedení, které si dravci vybírají kvůli rozhledu. Stačí pak, aby dravec

propojil dva body pod napětím (např. pařát a křídlo) a vzniklý elektrický oblouk ho sežehne. Takto bohužel skončí ročně tisíce jedinců, hlavně mláďat. Další nebezpečí číhá potom v otrávené potravě. Káně lesní se živí převážně hraboši. Ti jsou často při přemnožení tráveni jedy. Po sežrání tak dochází k nepřímé otravě kání či jejich mláďat.

Káně potřebuje denně spořádat pět hrabošů a než vykrmí svoje mláďata, odnese jich z pole dalších 700.

Pokud vás zajímá pozorování kání či jiných ptáků nebo najdete uhynulou kání, nenechte si informaci pro sebe. Informace zanešte do databáze birds.cz. Pomůžete nejen ornitologům, ale i káním.

Téma – příroda a turistika v okolí Kanic

Foto: K. Vaněk

Kanické lesy a lesy v okolních obcích

Karel Hynšt

Blížící se zimní prázdniny budou pro mnohé z nás pobídkou k toulkám do přírody. Pojďme se podívat, v jakých nadmořských výškách se nacházejí určité části obce. Střed obce (náves) se nachází ve výšce 315 m, nejnižší bod je ve 210 m a najdeme ho v trojmezí katastrálních území (k. ú.) Kanic, Obřan a Maloměřic na břehu Svitavy. Nejvyšší bod se nachází v lese na kopci u Šumbery ve výšce 430 m.

Kanice se rozprostírají na území o rozloze 821 ha (8,21 km²). Z toho největší podíl tvoří lesy s plochou 688 ha a představují tak téměř 84 % území. Pak následuje zemědělská půda (pole, louky, pastviny, zahrady) s 87 ha (11 %), zastavěná plocha (intravilán) tvoří asi 13 ha (1,6 %), komunikace zabírají 11 ha, zbylých 21 ha připadá na vodní a jiné plochy.

Naše k. ú. je pro turisty a rekreační sportovce velmi atraktivní, protože se v hustých lesích nachází spousta památníků a studánek a prochází jím několik

turisticky značených tras, cyklotras (jedna je i cyklostezkou). Přimo obcí není ale vedena žádná trasa. Přes území katastru či v jeho blízkosti jsou vedeny tyto značené turistické trasy:

červená: Obřany – Bílovice n. S. – Řícmanice – Babice n. S. – Křtiny – Bukovinka

modrá: Šumbera – hrad Obřany – Těsnohládkovo údolí

zelená: Blansko – Šebrov – Vranov – Bílovice n. S. – Resslerova hájovna – V. Klajdovka – Líšeň

Největším vlastníkem lesních pozemků v k. ú. Kanice je **Mendelova univerzita v Brně**, pro kterou lesy o rozloze 677 ha obhospodařuje **Školní lesní podnik Masarykův les Křtiny (ŠLP)**. Druhým významným vlastníkem lesa je obec, která vlastní asi 11 ha v rámci obecního lesa mezi Chocholkami a bývalou plovárnou. Přibližně stejnou výměru lesa o 11 ha má v sousedním katastru ve svém majetku a správě obec Říčmanice, a to v oblasti hřbitova. V sousedních katastrech Ochoze u Brna a Brna-Lišně je významným majitelem lesů rodina **Belcredi**, celkem zde vlastní asi 500 ha.

Zajímavostí lesů ve správě ŠLP v k. ú. Kanic, které prakticky zabírá celé Hády, je, že vánoční stromy z posledních let, které ŠLP věnuje Brnu a kde má jednu z hlavních rolí obec Bílovice n. S. (vizte článek o nově otevřené rozhledně U Lidušky), fakticky pochází z kanického k. ú. Také památník prvního vánočního stromu republiky je umístěn v k. ú. Kanice, památník Lidušky je v k. ú. Bílovice n. S. Je velmi pravděpodobné, že i letošní vánoční strom na brněnském náměstí Svobody bude z Kanic.

ŠLP spravuje další stovky hektarů lesa v okolních katastrech Babic n. S., Bílovic n. S., Obřan a Maloměřic. Druhovou skladbu lesů ŠLP tvoří převážně smíšené listnaté buko-dubové lesy s příměsí dalších dřevin – habru, lípy, modřínu, borovice aj. (výskyt smrkuje do 5 %).

Pro návštěvníky lesů má ŠLP mj. připraven i program lesní pedagogiky, v rámci které nabízí veřejnosti řadu aktivit. Školky a školy mohou absolvovat některý z edukačních programů nebo si vybrat exkurzi do vybraného zařízení ŠLP Křtiny. Kdokoli z nás pak např. může navštívit každou třetí sobotu **areál lesní pedagogiky Doubravka** (Kanice – ev. č. 152, nedaleko Šumbery), kde je vždy připraven zajímavý doprovodný program v čase od 13 do 17 hodin [1].

V říjnu se tak návštěvníci mohli dozvědět něco ze života lesní policie, na programu totiž bylo povídání o sojce obecné. Součástí setkání bylo tvoření zvířátek z kaštanů, ptáčků ze šišek, sázení stromků a závěrečné opékání špekáčků.

Žlutá 1: údolí Ponávky – Jehnice – Bílovice n. S. – Hostěnice

Žlutá 2: Resslova hájovna – Těsnohlídkovo údolí

Žlutá 3: Líšeň – Muchova Bouda – Hornek – Šumberská – V. Klajdovka

Katastrální území Kanic dále protínají následující cyklotrasy:

I. třídy: **č. 5** Hevlín (CZ/A) – Hať (CZ/PL)

IV. třídy: **č. 5005** Holásky – Bystrc – Líšeň – Holásky (Brněnské kolečko), **č. 5134** Brno (Velké Klajdovka) – Mokrá, **č. 5260** Brno-Husovice – Šumberská – Kopaniny

Když vyrazíte na procházku do lesa v našem mikroregionu, určitě stojí za to znát chráněné oblasti. Značná část lesů v Kanicích a okolí totiž spadá do CHKO – Chráněné krajinné oblasti. CHKO je systém ochrany přírody nižší kategorie, než platí pro národní parky. „Chráněné krajinné oblasti jsou v zákoně definovány jako rozsáhlá území s harmonicky utvářenou krajinou, charakteristicky vyvinutým reliéfem, významným podílem přirozených ekosystémů lesních a trvalých travních porostů, s hojným zastoupením dřevin, popřípadě s dochovanými památkami historického osídlení“ [1]. V České republice je celkem 26 vyhlášených chráněných krajinných oblastí. V naší oblasti leží CHKO Moravský kras a rozkládá se na 91 km².

Nejznámější části Moravského krasu tvoří krajina jeskyní, vápencových skal a propastí. Jestli tedy máte zájem navštívit tyto unikátní památky, vydejte se do **Punkevních jeskyní** a do nejznámější propasti **Macocha**. Součástí Moravského krasu je i **Kateřinská jeskyně**, jeskyně **Sloupsko-šošůvské**, jeskyně **Výпустek**, jeskyně **Pekárna**, **Býčí skála** a spousta dalších. Systém **Amatérské jeskyně** s téměř 40 km chodeb, dómu a propastí je nejdelším jeskynním systémem v České republice. Na území Moravského krasu je dnes evidováno přes 1 100 jeskyní. V řadě z nich jsou zachovány doklady dávno vyhynulého života i vývoje lidské společnosti. V jeskyni **Kůlna** je doloženo nejstarší osídlení Moravského krasu člověkem neandrtálským z doby před 120 000 lety. Pozoruhodné jsou rovněž nálezy rytin koní a bizonů na koňských žebrech z jeskyně **Pekárny**. Vytvořili je lovci koní a sobů a jejich stáří je odhadováno na 11 000 až 13 000 let [2]. Detaily k jednotlivým jeskyním lze nalézt na stránkách Centrály cestovního ruchu – Jižní Morava [3].

Geologický podklad, členitý terén, poloha na rozhraní panonské a hercynské oblasti i výskyt karpatských druhů je příčinou existence specifických rostlinných

a živočišných společenstev. Pozoruhodná je fauna jeskyní. Nejznámější jsou netopýři, kterých zde bylo dosud zjištěno 21 druhů. V jeskyních Moravského krasu však žijí i četné druhy bezobratlých živočichů, kteří jsou dokonale přizpůsobeni k životu v naprosté tmě. Mnoho z nich zde bylo popsáno jako nové druhy pro vědu. Ze skupiny kriticky ohrožených druhů rostlin zde například ve skalní stěně propasti Macocha roste, jako na svém jediném nalezišti v České republice, glaciální relikt, **kruhatka Matthioliho** [2]. V CHKO Moravský kras najdete čtyři národní přírodní rezervace, dvě národní přírodní památky a 11 přírodních rezervací – všechny stojí zato vidět.

V našem mikroregionu jde ale zejména o listnaté a smíšené lesy. Jedním ze zajímavých míst k vidění a možných cílů výletů je „**Kulatý dub**“. Ten rostl asi 4 km od Kanic a jeho staří bylo odhadováno na 350 let. Důsledkem bouřky byl ale narušen, u země se zlomil a spadl. Další přírodní zajímavostí je „**Kanický buk**“, který leží severně od Kanic. Rostl asi 300 let,

bohužel časem uschnul a spadl. Jeho torzo však stále leží na místě [4].

V oblasti CHKO platí i zvláštní pravidla chování. Nesmí se např. tábořit a rozdělovat oheň. Mimo místní komunikace a silnice zde platí zákaz vjezdu motorových vozidel a není povoleno měnit dochované přírodní prostředí.

Zdroje:

[1] Zákon č. 114 ze dne 19. února 1992, o ochraně přírody a krajiny. In: Sbírka zákonů. 25. 3. 1992, částka 28. Dostupné online z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1992-114> [Cit. 17.11.2021]. ISSN 1211-1244. Hlava třetí, § 25, odst. 1.

[2] Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky. CHKO Moravský kras, charakteristika oblasti [online]. AOPK ČR © 2021 [Cit. 17.11.2021]. Dostupné z: <https://moravskykras.ochranaprirody.cz/>

[3] Centrála cestovního ruchu – Jižní Morava. CHKO Moravský kras [online]. Centrála cestovního ruchu – Jižní Morava, ©2019–2021 [Cit. 17.11.2021].

Dostupné z: <https://www.jizni-morava.cz/cz/hlavni-strana/o70473-chko-moravsky-kras>

[4] Obec Kanice. Historie a současnost obce Kanice 1365–2015. Brno, 2015.

Mikroregion Časnýř nejenže v letošním roce oslavil výročí 20 let svého založení, ale dokončil a veřejnosti předal stavbu rozhledny nad Bílovicemi n. S. V rámci Jihomoravského kraje jde o padesátou rozhlednu v kraji.

Rozhledna má kovovou konstrukci zajišťující dlouhou životnost. Je více jak 29 m vysoká, podlaha vyhlídkové věže je 26 m vysoko nad zemí. Ke zdolání železné konstrukce s dřevěnými prvky lidé vyšlápnu sedm pater se 131 schody. Návštěvníkovi se nahoře naskytne krásný výhled na obec Bílovice n. S. a její okolní lesy s většinou členských obcí mikroregionu a taky výhled na Brno až po horizont s kohoutovickým vodojemem.

Záměr postavit rozhlednu se datuje od roku 2000 a vzešel ze strany Školního lesního podniku Masarykův les Křtiny (Mendelovy univerzity v Brně) v čele s tehdejšími řediteli Ing. Jaroslavem Martínkem. Vzpomínám si, že na rozhlednu byl tehdy vyhotoven

i model dřevěné stavby, který se však lišil od nynější podoby. Ale tehdy nebyla na takovou stavbu ta správná dotace, financování bylo nejisté. A tak záměr na dlouhou dobu usnul. Záměr stavby oprášila až v roce 2018 Komise pro regionální rozvoj při obci Bílovice n. S. se svým předsedou Josefem Zavadilem, který si dřívější záměr stavby rozhledny pamatoval. V loňském roce dosáhl mikroregion Časnýř na stavbu za 6 000 000,- Kč na téměř třímilionovou dotaci z Ministerstva pro místní rozvoj a ostatní prostředky dodaly členské obce, především však obec Bílovice n. S. Podíleli se i drobní sponzoři formou odkupu jednotlivých schodů. I nyní je ještě možné si schod tzv. odkoupit a mít na něm pamětní tabulku.

V roce 2021 byla stavba trvající šest měsíců dokončena a na konci října předána veřejnosti. Stavbu projektoval Ing. Martin Novák a výstavbu provedla TEPLOTECHNA Ostrava a.s. Pozemek, na kterém rozhledna stojí, poskytl mikroregionu vlastník pozemku, Mendelova univerzita v Brně, bezplatně na 50 let.

Místo, kde stojí rozhledna, se jmenuje Na Vyhliídce, ale z důvodu běžnosti takového pojmenování bylo rozhledně vybráno jméno U Lidušky. To proto, že se při cestě k rozhledně nachází Liduščin památník. Zde byla v předvánočním čase v roce 1919 nalezena Rudolfem Těsnohlídkem a jeho přáteli opuštěná malá holčička. Po záchraně děvčátka vznikla tradice vánočních stromů republiky se sbírkou na pomoc dětem bez domova a byl dán impulz k budování Dětského domova Dagmar.

K rozhledně se dostanete ze tří stran. Jednak od Sokolovny z Bílovic n. S. cyklostezkou č. 5005 po tzv. Červené cestě kolem hájenky Lišky Bystroušky a po 900 m u jezírka odbočíte doprava přes dřevěný most na Liduščinu cestu. Pak stále mírně stoupáte asi 1,5 km až k rozhledně. Jiná cesta vede po cyklostezce č. 5134 z Brna od Velké Klajdovky, kdy po 2 km odbočíte vlevo dolů na lesní Červenou cestu. Pak na rozcestí asi 300 m za Reslovou hájovnou pokračujete kolem křižky Jiřího Lišky přímo a téměř bez stoupání asi 1,5 km k rozhledně po lesní cestě. Nebo můžete využít neznačenou lesní cestu se strmějším stoupáním z místa pod Obřanským hradem od cyklostezky č. 5 vedoucí mezi Bílovicemi n. S. a Brnem-Obřany (od konečné tramvaje po ulici Babická a dále po cyklostezce č. 5 k odbočce pod Obřanským hradem). Turistické značení však již připravujeme.

Vlastníkem rozhledny je dobrovolný svazek obcí Časnýř, který zajišťuje její provoz a údržbu. Na rozhlednu je volný přístup po celý rok, vyjma období s námrazou či sněhem na schodech a zákaz vstupu je i za bouřky a silného větru. Doporučuji tento turistický cíl navštívit.

Poprvé do školy v Kanicích

Lucie Bilíčková

Prázdniny utekly jako voda a i když se většině dětí do školy asi moc nechtělo, našly se mezi nimi i takové, které se do školy těšily. Alespoň náš prvňáček se nemohl dočkat už od začátku prázdnin ☺

A tak jsme tedy se synem 1. září plni očekávání vyrazili směr ZŠ Kanice. Již po cestě jsme postupně potkávali naše nové spolužáky, kteří z různých konců Kanic schováni za pochodující aktovky mířili stejným směrem – do školy.

Byli jsme rádi, že díky prozíravosti a empatii vedení školy se děti nemusely hned v prvních minutách ve škole testovat. A že i my rodiče jsme je mohli, při dodržení hygienických opatření, do třídy doprovodit.

Prvňáčky ve třídě slavnostně přivítal pan starosta, pan ředitel a paní učitelka, dětem předali drobné dárky a popřáli příjemný start do nové životní etapy. Děti vypadaly nadšeně, i když více pozornosti než předávající si získala žlutá taštička s červeným nápisem – LEGO. Ale díky tomuto osobnímu setkání

už většina z nich bude nejspíš vědět, kdo je pan starosta a kdo pan ředitel – aspoň u nás už to víme spolehlivě (právě podle typu předaného dárku) ☺

Na závěr jsme ještě všichni vyfasovali „klíček za stovku“ a hromadně vyzkoušeli odemykání a zamykání nových šatních skříněk – nejakčnejší a také nejzodpovědnější úkol prvního školního dne – hlavně ten klíček neztratit!!

Děti odešly s dárky a bez úkolů, rodiče s pěknou dávkou informací a úkoly k přípravě na následující školní den. Plná elánu a nadšení jsem se vrhla do složení kostky z papíru, což vypadalo primitivně, ale dost jsem se u toho zapotila. Výsledek bohužel neodpovídal – kostka nešla do sebe ani od sebe. Dalším zadáním bylo najít krabičku na včelíčky z motivační hry – ideálně prý od krému („mami, to je takový ten krém, jak se s ním mažou ženský proti vráskám!“). Syna od příprav neodradilo ani to, že je naše krabička plná krému („mami, co je důležitější – vrásky, nebo škola?“). Nakonec jsme našťestí našli jinou. Číslice a písmena si už raději, po zkušenosti s kostkou, nastříhal sám.

Hned druhý školní den jsme mohli okny u stropu šaten sledovat první samostatnou akci našich prvňáčků u šatních skříněk: položit aktovku, otevřít skříňku, vytáhnout papuče, přezout papuče, schovat boty, schovat mikinu, čepici, zavřít, zamknout a u toho se neoběsit (některé děti to celé zvládají s klíčkem na krku a zároveň v zámku šatní skřínky ☺ Syna jsem gestikulací přes okna vstupní haly do skřínky vracela dvakrát, než odložil vše, co měl. A pak už honem do třídy, uf...

Odcházím s úsměvem a spokojená, že to klaplo a těší mě, že mě po cestě téměř každý školák pozdravil – to se mi už dlouho nestalo.

Synovy reakce po prvním samostatném dni byly pozitivní: k učení se vůbec nedostali, už si našel kamaráda a k obědu měli „polévku s Cyrilem“, tedy s celerem ☺

Další den mě zavalil několika výrobky chameleonů z družiny a ten následující hlásil, že má dalšího kamaráda.

Mám radost, že jsme ten začátek v pohodě zvládli

a doufám, že bude i nadále nejen on, ale i jeho noví kamarádi a spolužáci, na této další cestě životem spokojení.

Foto: ZŠ Kanice

Výročí ZŠ a MŠ Kanice

Aneta Minaříková

Rok 2021 se nese v duchu hned dvou výročí.

Základní škola letos oslavila 60 let od otevření budovy a před 10 lety byla otevřena nově zbudovaná mateřská škola v Kanicích. K příležitosti obou výročí si ZŠ a MŠ Kanice připravily pestrý program. Akce se konala dne 24. září. Slavnostní zahájení proběhlo v hale ZŠ projevem ředitele školy a vystoupením

pěveckého sboru. Kromě prohlídky obou budov byla v MŠ připravena pro děti dílnička, malé pohoštění, v ZŠ pak podzimní výstava a fotografie z historie a z činností organizace. I když byla účast poměrně malá, celá akce se vydařila.

Po nechtěné odluce se veřejný kulturní život v Kanicích probudil. Mohli jsme tak zažít již tradiční akce, ale třeba i různá výročí.

Před prázdninami mohly děti zavítat do Pohádkového lesa (1) s oblíbenými postavkami z českých pohádek a v polovině léta zavítaly v rámci táborového programu do doby pračlověka (2). Nejen pro jejich rodiče pak v srpnu rozjela taneční party na Letní noci STARá BANDA. Jak už víte, letos slavil mikroregion Časnýř 20. výročí (3). Společná oslava pro všechny členské obce se konala u nás v Kanicích za přispění

spolků zapojených obcí. Na akci jste tak unikátně mohli potkat „sousedy“ z okolních obcí, jejich starosty, a dokonce i hejtmana Jihomoravského kraje Jana Grolicha. Výročím nastínilo nový směr vzájemné spolupráce v rámci mikroregionu. Slavnostní představení loga mikroregionu tak bylo prvním symbolickým krokem přiblížení činnosti mikroregionu jeho občanům.

Foto: P. Petlach

Foto: P. Petlach

Foto: P. Petlach

Foto: B. Kalivodová

Foto: K. Vaněk

Foto: Photos4all

Foto: Photos4all

V září nastal čas na Loučení s létem (4) a sousedské slavnosti Zažít Kanice jinak (5), kde proti sobě rovnocenně bojovaly stálíce programu i jeho novinky. Tradice kutilství pokračovala výrobou ptačích budek nebo panenek. Nově jste pak mohli např. okusit kanickou kávu nebo raw dobroty. Naši náctiletí natočili krátké filmy, jak vidí Kanice. Filmy jsou k dispozici na webu obce jako rozšiřující obsah

tohoto čísla Kanických listů. Svou činnost obnovila i Hernička tkanička (6). Při prohlídce školy a školky jsme si připomněli 60. výročí otevření školní budovy a 10. výročí otevření mateřské školy. V nově upraveném parku u školy jsme přivítali nejmladší kanické občanky (7). Na konci října nemohl chybět lampionový průvod s Masarykovou vatrou (8) a oblíbené dýňování (9).

Foto: J. Krs

16

Foto: J. Krs

Foto: K. Joja

5

Foto: K. Vaněk

5

Foto: K. Vaněk

7

Foto: J. Krs

8

Foto: J. Krs

9

Foto: P. Petlach

Pomáháme dětem v Africe ke vzdělání

Letošní prezentace farnosti v rámci sousedských slavností „Zažít Kanice jinak“ se nesla v charitativním duchu. Hnutí Kola pro Afriku a Mary's Meals mají společnou vizi: pomáhat dětem na jejich cestě ke vzdělání. A to díky vašemu darovanému kolu nebo školnímu batůžku. Ale trochu popořádku...

V africké Gambii platí, že mít kolo znamená chodit do školy. Kvůli velkým vzdálenostem se mnoho dětí do školy vůbec nedostane. Obecně prospěšná společnost Kola pro Afriku (KPA) sbírá darovaná nepotřebná jízdní kola, ty vhodnější do afrického terénu upravuje, ostatní rozebírá na náhradní díly a několikrát ročně vypravuje kontejner s darovanými koly, náhradními díly a nářadím pro místní mechaniky do africké Gambie.

Kola pro Afriku o.p.s. vznikla v ČR v roce 2012 a od té doby již vypravila 23 kontejnerů s 7 388 koly, která jsou darována pečlivě vybraným místním školám, které je dále zapůjčují žákům, kteří to mají do školy nejdále. Nepostradatelným kolečkem v soukolí aktivit KPA jsou školení místních mechaniků, kteří se o darovaná kola starají. A právě v zapojení místní komunity spočívá udržitelnost celého projektu. Vznikají místní servisní dílny, nová pracovní místa a darovaná kola nekončí v Africe na smetišti. Kola pro Afriku pomáhají ale i u nás doma. V centrálním skladě a dílnách jsou v rámci resocializačního programu zaměstnaní lidé těžce uplatnitelní na trhu práce a po výkonu trestu. Kola procházejí úpravami také přímo ve věznicí Heřmanice.

„Člověk by nevěřil, kolik dobra ten neobyčejně obyčejný dopravní prostředek – jízdní kolo – přináší. Není to totiž jen to, že dítě v daleké Gambii na kolo sedne a dofrčí svěží a nadšené do své školy a pak zase domů, ale je to ono soukolí radosti, které prosakuje celou cestou kola od dárce až po obdaraného školáka. Společně se dotýkáme osudu človíčků, kteří mnohdy vůbec nechápou, jak to, že si zrovna na ně někdo daleko od jejich země vzpomněl a kolový dar patří právě jim,“ vzpomíná zakladatel projektu Roman Posolda. Vaše staré, nepoužívané kolo se může ještě točit a přivážet radost a šanci

na vzdělání a lepší budoucnost gambijské společnosti.

A jak je to s darovanými školními batůžky? Stávají se součástí batůžkového projektu, který patří k aktivitám celosvětového charitativního hnutí Mary's Meals, jež má stejnou vizi pomáhat nejchudším dětem na cestě ke vzdělání. Tentokrát prostřednictvím jídla poskytnutého v místě vzdělávání. Ve zkratce, Mary's Meals je školní stravovací program ve 20 nejchudších zemích světa. Školní jídlo je magnetem, který děti přitáhne do školy a zároveň zvýší efektivitu výuky. Dá se vůbec něco naučit, když vás svírá hlad? Dětem zapojeným do školního stravování Mary's Meals také chybí základní školní pomůcky. A to už jsme nazpět u darovaných batůžků. Naplněné vším potřebným, stávají se dětem při učení nepostradatelnými pomocníky.

Na stanovišti farnosti umístěném tradičně na návsi u kříže bylo možno ochutnat rovněž kukuřičnou kaši, kterou hnutí Mary's Meals sytí tisíce afrických dětí ve školách. No, za mě osobně brrr... Ale někteří naznali, že pokud by se kaše doplnila ovocem, třeba brusinkami, bylo by to docela dobré jídlo. Ale vezte do Afriky brusinky. My jsme si raději spravili chuť mešním vínem, jehož podstatnou část (5 litrů) věnoval pan farář Lazárek. Nicméně sbírka kol, která se uskutečnila následující sobotu 26. září, vynesla celkem 35 „piciglů“ a cca 10 batůžků. Velký dík všem dárcům.

Pokud jste nestihli termín kanické sbírky a stále vám doma překáží nepoužívané jízdní kolo, starý školní batůžek nebo školní pomůcky (tužky, sešity, pastelky, pouzdra apod.), je vše možno darovat ve sběrném místě v Ochozi u Brna.

Více na www.casnyr.webnode.cz.

Adventní pohádka

Pavel Lazárek, farář

Na adventním věnci hořely tiše čtyři svíčky. Bylo slyšet, jak si mezi sebou šeptají.

První svíčka vzdychla a řekla: „Jmenuji se **POKOJ**. Ráda bych přebývala mezi lidmi, ale jim na mně nezáleží. Moje světlo sice svítí, ale lidé žádný mír nedodržíjí!“ Její světélko bylo čím dál menší, až docela zhaslo...

Světlo druhé svíčky zakmitalo a svíčka řekla: „Jmenuji se **VÍRA**, toužím svítit lidem na cestu životem, ale oni mnou pohrdají, jsem prý nemoderní a zbytečná. Lidstvo nechce o Bohu nic vědět, nemá tedy cenu, abych svítila!“ Průvan zavál místností a druhá svíčka zhasla...

Smutně se ke slovu přihlásila třetí svíčka: „Jmenuji se **LÁSKA**. Toužím být v lidském srdci, ale lidé si mě nevšímají, nechťejí mě. Vidí jenom sami sebe, tvrdí, že volné vztahy jsou lepší, že je třeba si užívat. Už nemám sílu, abych hořela.“ Její světlo se zachvělo a zhaslo...

V té chvíli vešlo do místnosti dítě. Podívalo se na svíčky a řeklo: „Proč nesvííte, kdo vás zhasl?“ A rozplakalo se... Vtom se ozvala čtvrtá svíčka a zašeptala: „Neboj se! Dokud já svítím, nic není ztraceno! Mé jméno je **NADĚJE**! S mojí pomocí se dají i ostatní svíčky znovu zapálit.“ Od ní pak dítě znovu zapálilo i všechny ostatní. Plamen **NADĚJE** by v našem životě neměl nikdy zhasnout. Každý z nás by měl plameny **POKOJE**, **VÍRY**, **LÁSKY** a **NADĚJE** stále udržovat.

(redakčně kráceno)

Kanická koněspřežní kombinovaná stříkačka

Píše se rok 1892. Firma Peugeot použila poprvé v historii na automobilu gumové pneumatiky. Na území Rakouska-Uherska byla zavedena jako platidlo koruna. Do Bílovic n. S. již tou dobou deset let jezdí osobní vlaky z Brna (a dokonce tam i zastavují). A 21. srpna přijíždí do Kanic nová koněspřežní stříkačka, kterou objednal kanické zastupitelstvo a vyrobila ji pro místní hasiče firma R. A. Smékal. Rok 1892 je také rokem založení našeho sboru, který s přestávkami funguje do dnešních dnů. A mimochodem – ta 130 let stará stříkačka funguje TAKY! Je to koněspřežní kombinovaná stříkačka, jako nová stála 1 020 zlatých (přitom měsíční plat úředníka byl

25 zlatých, zedníka 35 zlatých). Původně měla pouze ruční pohon, v roce 1924 nechali hasiči přistavět čtyřtákní dvouválcový motor s magnetoelektrickým zapalováním MARS. Stříkačka sloužila v aktivním nasazení do roku 1954. Protože se jedná o unikát v širokém dalekém okolí, byli jsme požádáni o účast na letošních sousedských slavnostech v Bílovicích n. S., kde se slavilo mj. i zprovoznění výše zmíněné vlakové stanice. Den nato (v neděli) si naše koňka užila ještě druhý „výjezd“, tentokrát u příležitosti akce „Zažít Kanice jinak“. Jak to ten víkend vypadalo v Bílovicích n. S. a Kanicích, můžete vidět na fotografiích.

Foto: J. Krs

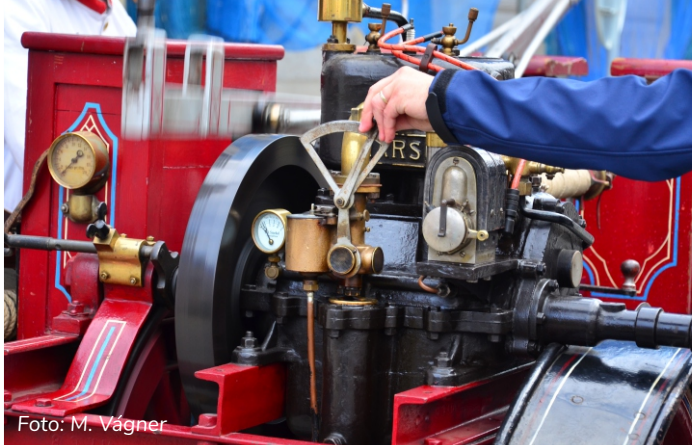

Foto: M. Vágner

Foto: M. Vágner

Foto: M. Vágner

Pozvánka na Kanický ples

Kristina Makovská Dostálová

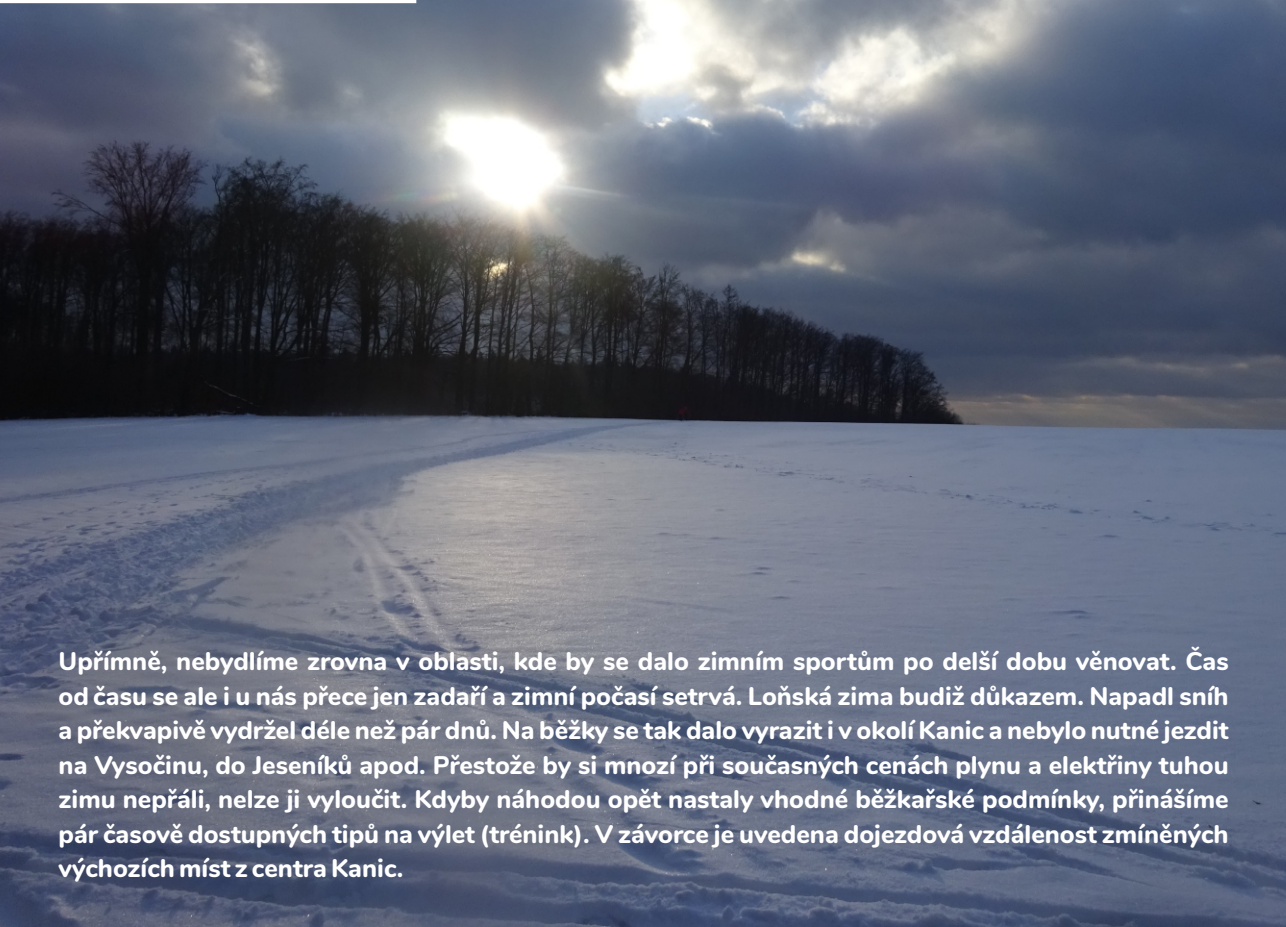
Letošní rok plesové sezóně nepřál, proto doufáme, že se na nás usměje štěstí a v roce 2022 se na parketu potkáme. Už teď se můžete začít těšit na **sobotu 5. 2. 2022**. Akce opět proběhne v prostorách **restaurace U Lajcmanů v Řícmanicích**.

Všichni kaničtí (a samozřejmě i případný doprovod odjinud) jsou srdečně zváni! K tanci a poslechu nám od 20:00 zahraje kapela **Velvet**, která nám připomene první ročník. Můžete se těšit na doprovodný program a možná bude i tombola...:o) Po skončení akce bude zajištěn odvoz zpět do Kanice.

Ples proběhne pod záštitou Hodového výboru Kanice. Na organizaci se budou podílet také další kaničké spolky, jako je TJ Sokol Kanice, Spolek tKanička, Sbor dobrovolných hasičů Kanice, a spolu s nimi řada jednotlivců, kteří mají chuť ještě více rozproudit kulturní život v obci a bez jejichž pomoci by se akce tohoto rozsahu nedala zorganizovat.

Pokud máte chuť se do příprav akce také zapojit (**pomoc s organizací, sponzorské příspěvky ve finanční podobě či formou konkrétního daru do tomboly**), ozvěte se nám na redakční e-mail redakce@obeckanice.eu. Budeme moc rádi za jakoukoliv formu pomoci!

O termínu předprodeje, případně konání či nekonání plesu, budeme včas informovat dle vývoje covidové situace a navazujících opatření.

Upřímně, nebydlíme zrovna v oblasti, kde by se dalo zimním sportům po delší dobu věnovat. Čas od času se ale i u nás přece jen zadaří a zimní počasí setrvá. Loňská zima budiž důkazem. Napadl sníh a překvapivě vydržel déle než pár dnů. Na běžky se tak dalo vyrazit i v okolí Kanic a nebylo nutné jezdit na Vysočinu, do Jeseníků apod. Přestože by si mnozí při současných cenách plynu a elektřiny tuhou zimu nepřáli, nelze ji vyloučit. Kdyby náhodou opět nastaly vhodné běžkařské podmínky, přinášíme pár časově dostupných tipů na výlet (trénink). V závorce je uvedena dojezdová vzdálenost zmíněných výchozích míst z centra Kanic.

1. Babická plošina (4 km)

Lokalita umístěná doslova za humny. Při dobrých sněhových podmínkách dosažitelná na běžkách rovnou z Kanic, stačí vyšlápnout kopec přes les. Ke sjízdnosti Babické plošiny stačí 10–15 cm sněhu, podklad je totiž většinou travnatý. Další výhodou je plochý terén vhodný pro začátečníky, děti i starší běžkaře. Většina stop běžně krouží po obvodu luk, pastvin a polí vpravo od cesty Babice n. S. – Křtiny, vlevo od cesty nejsou tolik projížďeny. Výchozím bodem je zemědělský areál za fotbalovým hřištěm. Na výlet ideální za slunečného dne a bezvětří, silnější vítr vanoucí od Babic n. S. dokáže někdy navodit pocit hřebenové túry. Bezpečné i po setmění s čelovkou.

Když je více sněhu, dá se vyrazit i směrem k Alexandrovce (uježděná Skatulova cesta je vhodná pro bruslaře).

2. Kalečnick (10 km)

Výchozím bodem je parkoviště u rozcestí silnice Hostěnice – Pozořice a cyklotrasy č. 5135 směrem na Kalečnick. Běžkaři mohou využít i přímo tuto cyklotrasu, lepší je ale po cca 500 m odbočit vlevo na lesní cestu, která se po vrstevnici klikatí severním směrem a na Kalečnick vás v závěru dovede po žluté turistické značce. Sjízdné za vyšší sněhové pokrývky, kdy se sníh dostane i pod větve stromů. Zasněžené stromky zde navozují pohádkovou atmosféru.

3. Kotvrdovice, Senetářov (16 km)

Pláně za Kotvrdovicemi nabízejí příjemnou projíždku nezřídká doprovázenou silným větrem, takže si můžete připadat jako na zasněžených pláních dalekého severu. Opravdoví nadšenci zde za takových podmínek dokonce provozují tzv. snowkiting. Zaparkovat se dá u letiště Kotvrdovice a jet podél lesa směrem k vysílači Kojál. Průsekem lesa pod vedením vysokého napětí se dá projet směrem k obci Lipovec, jejíž dominantou je sněhobílý kostelík Narození Panny Marie vystavěný v pseudogotickém stylu. Vrátit se je možné levotočivým obloukem podél lesa zpět.

4. Útěchov – Vranov (19 km)

Velmi podobný popis jako u lokality Kalečnick – vrstevnicová cesta lesem zde navíc nabízí pěkné výhledy na Adamov a údolí Svitavy. Plná délka trasy činí až 9 km. Z důvodu snadného parkování je ideálním výchozím bodem hřbitov ve Vranově. Při dostatečném množství sněhu je možné výlet zahájit už v Adamově.

5. Sloup – Vlčí skála (24 km)

Ideální volba, když to např. v Babicích n. S. na běžky úplně není, ale nějaký sníh napadl. Místní trasy vedou na sever údolím potoka Luhy, profil je tudíž mírný a vhodný pro rodiny s dětmi. Za dobrých sněhových podmínek dokonce strojově upravované. Výchozím bodem může být např. parkoviště u kulturního domu ve Sloupu nebo okolí blankytně modrého barokního kostela Panny Marie Bolesné. K nástupišti tras je sice nutné dojít cca 400 m pěšky, ale zase nenaštmete místní občany jako ti, kteří parkují po krajích místních komunikací

6. Dražanská vrchovina – Repechy, Bousín, Dražany, Niva (34 km)

Stopy bez velkých změn nadmořské výšky bývají vyjeté rovněž na poměrně větrných, ale krásných pláních mezi obcemi Repechy a Dražany. Zaparkovat se dá u rozhledny Kopaninka, odkud vede stopa podél lesa napravo od silnice směr Bousín a Dražany. Dojet se dá k hřbitovu v Dražanech a odtud zase zpět k rozhledně, případně při dostatečné vrstvě sněhu přes les směr obec Niva. Při vyšší sněhové pokrývce stopy projíždí skútr z místního penzionu v Repechách.

7. Dražanská vrchovina – Suchý, Benešov, Kořenec, Protivanov (36 km)

Nejvyšší nadmořská výška ze všech uvedených variant znamená nejvyšší pravděpodobnost pěkného svezení. Za dobrých podmínek strojově upravováno, v sezóně navíc funguje informační servis pro běžkaře včetně online kamer (<https://www.lyzarsketrasy.cz/cz/m/bezecke-lyzarske-trasy/>). Zaparkovat se dá v obci Suchý, vpravo u silnice po výjezdu z lesa mezi Suchým a Benešovem, vlevo u silnice bezprostředně před obcí Kořenec nebo u golfového hřiště v Kořenci. Pro děti je obzvláště vhodný okruh vedoucí přímo po golfovém hřišti, neboť není příliš dlouhý a je díky jezírkům, mírným kopečkům, táhlým sjezdům a písečným bunkerům velmi rozmanitý. Bývá zde sice nejvíce lidí, avšak díky dokonalému travnatému podkladu nabízí hřiště příjemné projetí už při nevelké vrstvě sněhu. V okolí dalších obcí si lze vybrat z několika okruhů různých délek a obtížností, lesní úseky vyžadují vyšší sněhovou pokrývku a absenci zimní údržby lesních cest (bohužel bývají někdy prohrnovány – např. nejvyšší partie k radiolokační stanici Skalky). Dále je třeba počítat s tím, že stopy zde bývají s ohledem na sněhové podmínky někdy vyjeté odlišně od tras zanesených v mapách. Vůbec nejdále se dá běžkovat na „benešovském ledovci“ jižně od Benešova, kde sníh taje nejpomaleji.

V tomto čísle vám přinášíme rozhovor s **Janem Šerákem**, jehož koníčkem a řemeslem je umělecké kovářství. Bydlí se ženou a třemi malými dětmi v Bílovicích n. S., ale v Kanicích, v areálu Obnovy, má svou kovářnu, ve které jsme dělali i náš velice zajímavý rozhovor.

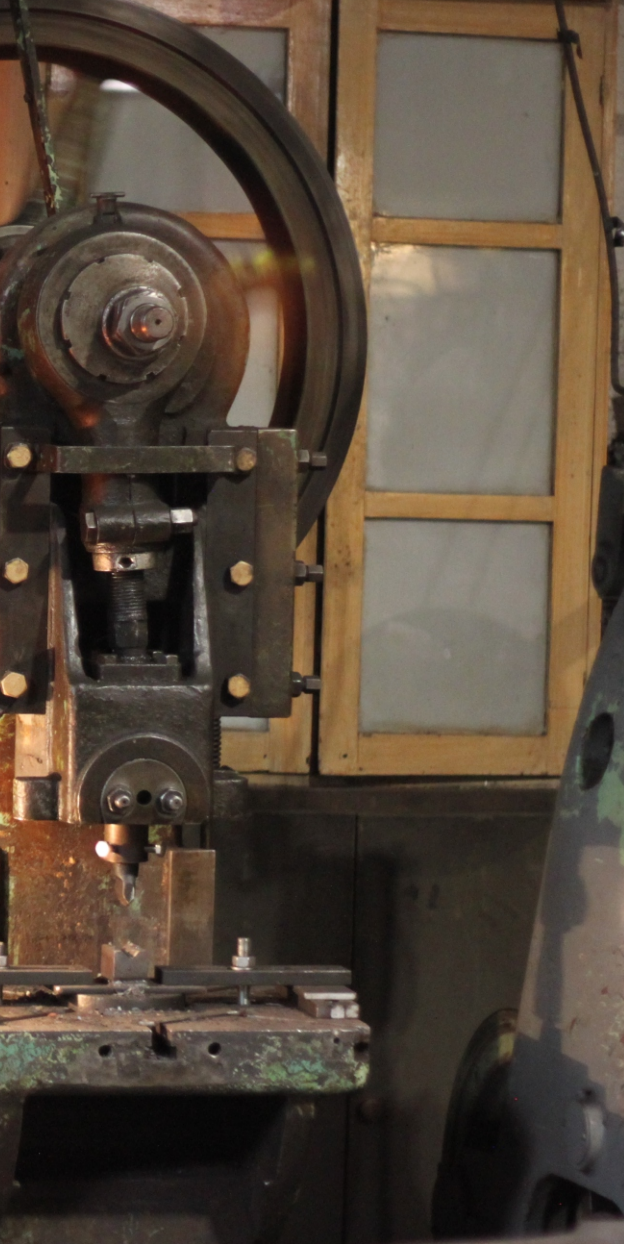

Odkdy se kovářstvím zabýváte?

Začalo to zhruba v době, kdy jsem měl 13 let. Hodně jsem se zajímal o historický šerm a lákalo mě si pro to něco vyrobit. Vyráběl jsem si kroužkovou zbroj, ale také třeba hroty na šípy z roxoru a prvotiny nožů. Poté jsem nastoupil na střední školu v Brně – obor umělecký kovář. To mě opravdu bavilo, a tak jsem se rozhodl, že po střední škole budu pokračovat na Vyšší odborné škole Turnov – obor restaurování kovů.

A poté jste si rovnou založil živnost?

Živnost jsem si založil už při škole v roce 2012 a malinkatou dílnu měl u rodičů, kde jsem bydlel a pracoval. Hned po škole jsem se oženil, s manželkou jsme koupili dům v Bílovicích, který jsem začal opravovat a budovat novou dílnu. Současně jsem začal pracovat v Moravském zemském muzeu v Brně, protože tam byla možnost věnovat se restaurování, konkrétně numismatice. Po krátké době jsem si ale uvědomil, že to není úplně ono, takže jsem se rozhodl věnovat už pouze kovářině jako živnostník.

A tak jste se dostal do Kanic?

To ještě ne. V roce 2015 jsem si zařídil dílnu v našem domě, ale musím uznat, že to nebylo úplně šťastné řešení. Zanedlouho jsem zjistil, že mám málo prostoru. Jádrem problému bylo ovšem i to, že buchar byl umístěn přímo pod ložnicí, což úplně neocenila manželka. Naštěstí moje sestra Katka žije v Kanicích a napadlo ji, že bych se mohl domluvit na pronájmu dílny v areálu Obnovy. To vyšlo, a tak jsem od roku 2017 zde. Získal jsem tím konečně možnost rozšíření dílny o nové stroje a mohl jsem začít dělat větší věci.

A teď to hlavní – jaké výrobky vlastně děláte?

Tak trochu paradoxně začnu snubními prsteny. Ale kvůli těm jsem teda větší dílnu zrovna nepotřeboval. Mojí specialitou jsou prstýnky z nerezi, titanu, zirkonia a damaškové oceli. Tyto materiály dále kombinuji s diamanty a zlatými prvky. S každým materiálem se musí pracovat trochu jinak. Například titan je sice pevný, ale při kování je náchylný k praskání. Navíc díky své tepelné vodivosti rychle chladne. To znamená, že rozpětí teplot, kdy se s ním dá pracovat, je menší než u oceli, a tak musím pracovat rychle a často nahřívát. Titan se dá následně parádně barvit teplem. Damaškovou ocel zase lidé chtějí kvůli krásné kresbě. Damašek se vyrábí ze dvou druhů oceli odlišného chemického složení, které se kovářsky svaří a následně zkroutí, takže vznikají jedinečné vzory. Za svou praxi jsem si vyvinul spoustu unikátních postupů, které mě odlišují od ostatních.

A teď k těm větším věcem...

Ano. Velký objem zakázek je restaurátorských. Tam se vracím ke své hlavní odbornosti. Z památek jsem dělal například pro hrad Veverčí, kostel sv. Josefa v Brně, kde momentálně opravuji zámek velkých vrat, ale dělal jsem třeba i v Rakousku v Schönbrunnu. Ty věci mají často několik set let a někdy už nejdou ani opravit. Pokud nejdou, tak se původní kus zrestauroje, zakonzervuje a uloží se do depozitáře. A já pak musím vyrobit úplně novou repliku. Často taky spolupracuji s truhláři, jelikož se naše dvě řemesla doplňují, a to hlavně u stavebního truhlářství – historická okna a dveře.

Aktuálně pracuji na nových mřížích pro Mahenovo divadlo v Brně, což je pro mě velká a významná zakázka. Téměř před rokem jsem pro tyto mříže vytvořil návrh, který musel projít složitým schvalováním památkového ústavu a jsem rád, že prošel téměř beze změny.

Děláte i něco do rodinných domů?

Ano, dělám, ale tam je ta práce trochu jiná. Většina zákazníků žádá účelnost a taky hodně hledí na cenu. Vzhledem k tomu, že umělecky zajímavější práce si žádá hodně času, je pro to menší prostor. Na druhou stranu rád dodávám věci včas a dle dohody. Moji

zákazníci z toho mají radost a to těší zase mě.

Musel jste někdy nějakou práci odmítnout?

Tak nejdřív musím přiznat, že jsem trochu střelec. Často zakázku přijmu a až potom přemýšlím nad detaily provedení. Někdy mě to stojí víc práce, než jsem čekal, ale to je život. Odmítám zakázky, které jsou svým rozměrem pro mě nerealizovatelné. Pracuji většinou sám, takže tomu přizpůsobuji i zakázky, které přijímám.

Dostal jste se tímto způsobem někdy do průšvihů?

Úplně ne, ale nedávno mi trochu zatrnulo. Získali jsme s kamarádem Petrem Soudkem nádhernou zakázku pro Akademii věd ČR, konkrétně pobočku v Brně na Královopolské. Měli jsme pro ně vytvořit 3,5 m vysokou sochu DNA. Po podpisu smlouvy nám odřekla práci firma, která nám měla udělat zakroužení jeklu do té známé spirály. Tak to byl docela průšvih. Vzhledem k tomu, že jsme to nechtěli vzdát, museli jsme sednout k výpočtům a začít tu spirálu konstruovat postupně z dílů pod správnými úhly. Čili úplně jiný postup a náročnost, než jsme zamýšleli. Nakonec to dobře dopadlo.

Jaké musí mít člověk pro takovou práci předpoklady?

Hlavně odhodlání a zápal. Není to práce na osm hodin denně. Člověk se musí pořád zdokonalovat, což je práce, kterou vám nikdo nezaplatí. Zbudování kovárny taky není žádná legrace. Postupně buduji už 15 let a to taky stojí čas a peníze. Pak přijde na řadu i síla. Když se dělá z plné oceli, tak to přestává být legrace. Zkuste tohle (potězkávám asi metrový hranolek s průměrem 5x5 cm a nečekám, že bude vážit 20 kg). Nedávno jsme tu nosili šestimetrový. To si pak člověk rád odpočine u pěkného prstýnku. Se zápalem pro řemeslo se ale už musím krotit. Naše děti mají 1 rok, 3 a 6 let a to je věk, kdy potřebují rodiče nejvíce, takže se snažím trávit více času s nimi.

www.kovar-serak.cz

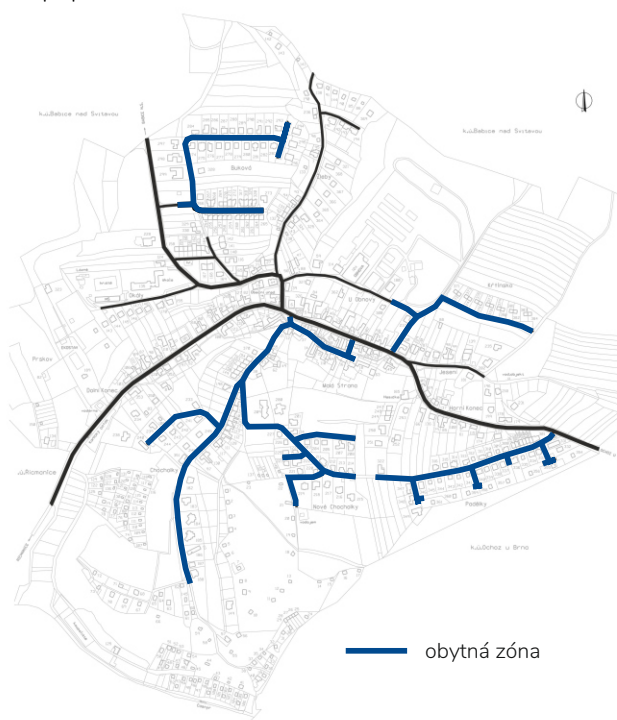
Obec Kanice má z důvodu bezpečnosti (především dětí) vyznačených řadu obytných zón, které obyvatelům dávají možnost využívat komunikaci taktéž k rekreačním a sportovním činnostem a zároveň do jisté míry omezují provoz vozidel. Zákon zde tedy jasně upřednostňuje prioritu maximální bezpečnosti před plynulostí nebo dokonce rychlostí dopravy. Vzhledem k tomu, že se jedná zpravidla o cílové a krátké úseky, je negativní dopad omezení prakticky nulový.

Obytná zóna je specifikována v Zákoně č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů v § 39. Z něj vyplývají nejdůležitější body:

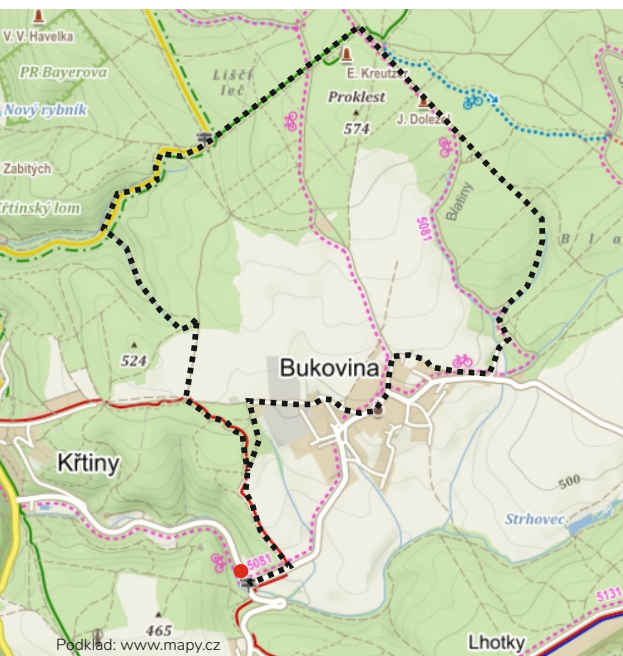
- V obytné zóně smíjí chodci užívat pozemní komunikaci v celé její šířce, přičemž se na ně nevztahuje § 53. Hry dětí na pozemní komunikaci jsou dovoleny.
- V obytné zóně a pěší zóně **smí řidič jet rychlostí nejvýše 20 km/h**. Přitom musí dbát zvýšené ohleduplnosti vůči chodcům, které nesmí ohrozit; v případě nutnosti musí zastavit vozidlo. Stání je dovoleno jen na místech označených jako parkoviště.
- V obytné zóně a pěší zóně musí chodci umožnit vozidlům jízdu. To platí i pro děti hrající si v obytné zóně.

Z tohoto jasně vyplývá, že obyvatelé v obytné zóně musí umožnit průjezd, ale v žádném případě nejsou povinni uskakovat před řidiči aut, kteří se rozhodnou ušetřit pět vteřin na délce zóny. Důsledky bezohledného chování mohou být nedozírné. Zkuste si představit, jak vysvětlujete rodiči zraněného dítěte svou motivaci a zkuste si představit, jak byste obstáli. V Kanicích je spousta míst, kde z rychlosti 40 km/h před dítětem na tříkolce opravdu nezastavíte, ať již o svém umu máte mínění jakékoliv.

Každý z nás se občas zapomene a přišlápne plyn. Ale to je přesně důvod, proč je dobré si tyto věci neustále připomínat.

Okruh kolem Proklesti - Barončino klekátko, studánky v Kyselkách, Liščí leč a v Blatinách (Jelení studánka), pomníčky (9 km)

Pro dnešní výlet opět využijeme autobusovou dopravu z křižovatky nad Kanicemi (Ochoz u Brna, rozcestí Kanice). Vystoupíme na zastávce Bukovina, rozcestí a vydáme se po červené TZ asi 1 km na sever. Projdeme lesem, přejdeme polní cestu do Křtin a dostaneme se alejí k lesu v Kyselkách. Hned na kraji lesa se dáme cestou vlevo a po cca 100 m najdeme první dnešní studánku.

Od ní se vydáme cestou směrem dolů po pravé straně údolíčka a po 600 m dojdeme na křižovatku se žlutou TZ (tzv. Sluneční stezkou). Na horní straně křižovatky prozkoumáme geologickou skládačku na části odkryté stráně a vydáme se kolem ní vpravo. Po pár metrech narazíme na **Barončino klekátko**.

Historie klekátka je svázaná s baronkou Adelínou Offermannovou, vysokou štíhlou dámou a někdejší majitelkou křtinského zámku (nar. 29. 11. 1860). Její otec, brněnský továrník Mořic Teuber, zakoupil v roce 1821 Křtinské panství, které po jeho smrti připadlo Adelíně a jejímu manželu Edwinu Offermannovi. Poté, co od nich v roce 1894 zakoupil

křtinské panství kníže Jan II. z Lichtensteina, uchýlila se baronka na stráž naproti kostelu do svého malého zámku, který byl po její smrti užíván jako škola. Škole, kterou jsem měl tu čest navštěvovat také i já, se říkalo „měštanka“. Bývala tam tehdy v jedné ze tříd vitrína s věcmi z barončiny výbavy.

Po manželově smrti (9. 4. 1909) zadala baronka Antonínu Zmrzlíkovi úkol vyrobit na manželovu památku v lese nad Viligruntem klekátko. Bylo umístěno na křižovatce lesních cest, podle tradice v místě, kde baron Offermann zemřel (jestli se dobře pamatuji, tak se zastřelil). Vzhledem k německé národnosti baronky neslo klekátko nápis „Maria hilft und wird weiter helfen“. Po zbytek života se k němu chodívala modlit. Zemřela 15. 7. 1945. Německý nápis zmizel, klekátko bylo přesunuto o několik desítek metrů výše proti proudu potoka a nadlouho upadlo v zapomnění. Teprve na počátku roku 2011 bylo zchátralé klekátko obcí Křtiny a ŠLP Masarykův les obnoveno. Okolí bylo upraveno a na potoce vznikly dvě nové tůňky, které zvou k rozjímání v tichém šumění okolního lesa... Slavnostní pozhánání nového klekátka provedl děkan Tomáš Prnka dne 16. 4. 2011.

Od klekátka pokračujeme na rozcestí **Liščí leč**. Asi 200 m od rozcestníku je v lese na tichém místě schovaná studánka stejného názvu. Od studánky se vydáme zpět k rozcestníku a půjdeme po zelené TZ. Z ní je značená odbočka k **pomníku lesníka Ernsta Kreutzera**. Opět krásné a mystické místo...

Kdo chce, může dostoupat na nejvyšší místo v širším okolí **Proklest** (574 m n. m.).

Pomník byl zbudován v roce 1929. Ernst Kreutzer (1857–1924) působil na velkostatku v Lesonicích u Znojma. Těžiště jeho vědecké činnosti bylo v oborech lesnické ekonomiky. Jako výborný matematik se věnoval dendrometrii, oceňování lesů a lesní statistice. Zabýval se však i otázkami pěstování lesů, ochrany lesů a lesnické politiky. Dominantní památník stojící uprostřed vzrostlých buků sestává z kamenné mohyly, do níž je vsazena tabulka z černé švédské žuly s jeho jménem a rodnými iniciály.

Ze zelené TZ se dáme vpravo na cyklostezku č. 5081, která vede po cestě Blatiny. Projdeme kolem památníku dalšího lesníka, **Jana Doležala**, a kousek za ním jdeme z této cesty (která zabočuje vpravo) rovně k dalšímu z mnoha výročních **památníků knížete Jana II.** v našem okolí.

Od výročního památníku jdeme jižním směrem dolů. Před námi se objeví více cest, než je v mapě. Ale to nevádí. Abychom našli další cíl našeho výletu, musíme sejít dolů do „žlíbku“ a je jedno ze které strany. Asi po 100 m po cestě dolů žlíbkem na jeho pravé straně najdeme ukrytou **Jelení studánku**.

Od studánky vede po pravé straně potůčku cestička, která vyústí opět na cestě Blatiny. Dáme se po ní vlevo. Po několika desítkách metrů je pod cestou skautská základna postavená v moderním „mastňácko-paďourském“ stylu. Projdeme přes tu parádu a Křtinský potok na silnici a dáme se vpravo. Po 50 m na kraji Bukoviny odbočíme opět doprava. Projdeme za humny kolem malého jezírka a za bývalým velkostatkem narazíme na asfaltovou cestu. Dáme se vlevo na náves. Projdeme kolem sochy sv. Václava, bukovinské zvonice s kapličkou a za ní v 90. letech 20. století „odsunutým“ křížkem (vyvracely ho kořeny staré lípy vedle kapličky, tak ho vyhostili na samotku). Kousek za bývalou hospodou v kopci zvaném „Klevetnice“ odbočíme z hlavní silnice vpravo. Posledním naším cílem jsou **Boží muka** a po malé zacházce **křížek** v lokalitě zvané **Na Opatovci**. Od křížku se vrátíme zpět a cestou kolem družstva projdeme krajem lesa zase na křižovatku s autobusovou zastávkou, odkud jsme vyšli.

Rodina Offermannů

Rodina Offermannů patřila až do 2. světové války k nejvýznamnějším brněnským průmyslovým rodinám, vůdčím představitelům „brněnského Manchesteru“... Koho tato velmi zajímavá část historie Brna zajímá, tak si může prostudovat následující odkaz:

https://is.muni.cz/el/phil/podzim2014/DU2768/um/Offermanni_MM_Popularni.txt

Velmi zajímavý článek o **baronce** od Petra Švendy najdete také ve Křtinském zpravodaji, str. 26–28:

<http://www.krtiny.cz/files/ckeditor/Zpravodaj/Z15b.pdf>

Soutěžní otázka

Která z brněnských ulic má nějakou souvislost s Barončíným klekátkem? Odpovědi zasílejte na e-mail redakce Kanických listů. Nejrychlejší správná odpověď bude odměněna...

Léto 2021 v Kanicích

Teplotní a srážkové charakteristiky léta 2021 v Kanicích.

	Červen	Červenec	Srpen
T_{avg}	21,6 °C	22,1 °C	18,6 °C
T_{max}	37,8 °C (20. 6. 15:20)	36,8 °C (8. 7. 16:30)	37,1 °C (15. 8. 14:30)
T_{min}	2,4 °C (1. 6. 5:10)	8,7 °C (21. 7. 5:00)	6,5 °C (30. 8. 5:40)
Sr_{sum}	121,0 mm	92,0 mm	103,5 mm
Sr_{max}	48 mm (22. 6.)	26 mm (26. 7.)	41,5 mm (17. 8.)

KLIMATOLOGIE: Uplynulé léto s průměrnou teplotou vzduchu 20,8 °C bylo teplotně nadprůměrné, přesto ale nedosáhlo na hodnoty z léta 2019 (22,5 °C). Již druhé léto v řadě překonal srážkový úhrn hranici 300 mm (tentokrát 316,5 mm), což představuje téměř 150 % dlouhodobého průměru.

ZAJÍMAVOSTI:

- Oproti červnu a červenci znatelně chladnější srpen, který se vyznačoval především chladnou druhou polovinou (po 17. 8. nastal pouze jediný tropický den).
- Velmi nízká minimální teplota vzduchu na počátku června, kdy hodnota 2,4 °C naměřená dne 1. 6. spíše odpovídá typickým horským mrazovým kotlinám než jižní Moravě.
- Vysoké denní srážkové úhrny ve druhé polovině června, kdy v opakovaných bouřkách během krátkého čtyřdenního období (22.–25. 6.) spadlo 101 mm srážek.
- Výrazně nadprůměrný počet dní se srážkami v srpnu – denní úhrn byl naměřen v 17 dnech z celkových 31.

Pozvánka na kulturní a sportovní akce pro veřejnost v Kanicích

V souvislosti s omezeními není pro pořadatele lehké akce plánovat, může tak docházet ke změnám uvedených akcí, jejich rušení, ale i ke vzniku nových.

Aktuální přehled akcí najdete vždy v aktualitách na webu obce Kanice: www.obeckanice.eud.cz

2022

leden	Tříkrálová sbírka	farnost
5. 2.	Kanický ples	kanické spolky
26. 2.	Ostatky	Hasiči Kanice
březen	Setkání u Cimbálu	Hodový výbor Kanice
24. 4.	1. organizační nácvik pro zájemce účasti na hodech	Hodový výbor Kanice
30. 4.	Pálení čarodějnic	Hasiči Kanice
červen	Pohádkový les	tKanička
24. 6.	Stavění máje	Hodový výbor Kanice
25. 6.	Krojované Hody Kanice	Obec a Hodový výbor Kanice

Zapojte se do tvorby Kanických listů, je to i váš zpravodaj!

Pokud máte připomínky, návrhy, podněty, nebo rovnou hotové příspěvky do konkrétních rubrik obecního zpravodaje, neváhejte a podělte se s námi o ně. Příspěvky budou redakční radou průběžně zapracovávány do nových čísel dle tematického zaměření.

Uzávěrka příspěvků do dalšího čísla je **15. 1. 2022**.

V případě zájmu o jakoukoli formu spolupráce nás kontaktujte na redakčním e-mailu:

redakce@obeckanice.eu

Kanické listy

Zpravodaj územního samosprávného celku,
vydává obec Kanice, Kanice 76, 644 01 Kanice, IČO:
00363171, evidenční číslo MK ČR E23486, ročník IV.
– listopad 2021.

Redakční rada:

Kristína Makovská Dostálová (šéfredaktorka), Petr Ševčík st., Blanka Kalivodová, Ivo Pernica, Kristýna Rotreklová, Karel Hynšt, Hana Rakšány Dvořáková,

Martin Ondroušek, Jan Beran, Jan Drábek, Marie Šmahelová, Aneta Minaříková, Petr Kolář.

Grafická sazba: Nicol Kolářová.

Jazyková korektura: Petr Kolář.

Kontakt na redakci:

redakce@obeckanice.eu

Toto číslo vyšlo 29. 11. 2021 nákladem 400 ks.
Pro občany Kanic zdarma.

Foto: redakce a autoři článků, pokud není uvedeno jinak. Za věcnou správnost odpovídají autoři.

Redakce si vyhrazuje právo zaslané příspěvky upravovat, případně neuveřejnit. Nevyžádané rukopisy se nevracejí.

Veškeré materiály otištěné v Kanických listech jsou uveřejněny se souhlasem autorů. Jejich další použití třetími stranami podléhá autorským právům a zákonu upravujícímu tato práva.